

רחובות וחדקל

{מעלות סיני ועוקר הרים}

א. קרייתתה עוז נבוא, לראות באבי הנחל
כי את נפשנו לשור בנהר המלך
והנה הוא, זך וברור, ומה איתן בשחל
בארי שאגתו, יחרדו עמים מפלך:

ב. ולשני פלגים יוצא העין
סובבים סובבים את ארץ החוילה
רחובות וחדקל מזרקי היין,
סיני ועוקר הרים, נחשול ומצולה:

ו. חדקל – מימיו חדים בלהב החרב
קלים בשביט ובאילת שלוחה
בבזק לוחט השחק לעתותי ערב
כה הגיוניו ים ישימו מרקחה:

ג. רחובות – אשדות נזלים צחו מחלב,
חכמה בלולה מכל טוב
ועלי שפתו עולים אשלי, מור
ואהלות עם גן רטוב:

ז. יעלו שמים ירדו תהמות גליו,
יבקע צור, החלמיש לו מחילה
בדבדים ואבני נזר שחקו אגליו,
כי מי בעד לעזוז המצולה:

ד. זיו נטיפיו יאירו נתיב צדקה,
עת ישלח לחמו מן מרחקים
ידיך ענוים לאמת חקה,
כי יודע הוא כל דרכי צדיקים:

ח. טוחן הרים בכוחו, נאזר בגבורה
ביתש הברזל, נחושתיים ירדד
ישפוט שפוט את חוט השערה
יבקענה, על חברו החצי יחדד:

ה. בית כי יבנה, והיה למבצר
מוקף חומת ים וקירות רביב
מפלגיו ידלה עזרת מצר
אלף מגנים לשעריו ולבית סביב:

ט. ובכן סוף דבר הכל אגור
את האלקים ירא יצא את כלם
והודך גבר כי על ירך תחגור
הספר והסיף, באחד משלם: